

Criteri tècnic 1/2014: Àmbit d'aplicació i competència en relació amb les incompatibilitats del personal sanitari que presta serveis al sector públic sanitari instrumental del Departament de Salut

L'objecte d'aquest criteri tècnic és, en primer terme, determinar l'àmbit d'aplicació de la normativa d'incompatibilitats en relació amb el personal que presta servei en el **sector públic sanitari** en els casos que l'activitat es desenvolupi en una entitat o organisme que depèn del Departament de Salut i/o que forma part del Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública de Catalunya (en endavant, SISCAT) i, en segon terme, determinar quin és l'òrgan competent per a resoldre aquestes incompatibilitats.

Àmbit d'aplicació de normativa d'incompatibilitats

L'article 2.1.b) de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, i l'article 1.2.c) de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, estableixen que les referides Lleis s'apliquen al personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i dels organismes, ens i corporacions de dret públic que depenen d'aquella.

La modificació introduïda per l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic a la Llei bàsica estatal d'incompatibilitats –Llei 53/1984, de 26 de desembre–, amplia l'àmbit d'aplicació de la normativa d'incompatibilitats al personal al servei d'entitats, corporacions de dret públic, fundacions i consorcis, els pressupostos dels quals es dotin ordinàriament en més d'un 50 per cent amb subvencions o altres ingressos procedents de les Administracions Públiques.

Així mateix, l'article 1.2 de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, disposa que aquesta Llei s'aplica a les activitats dels col·lectius que relaciona, **independentment de la relació jurídica de treball (funcionarial, laboral o estatutària)**. En el mateix sentit, es pronuncia la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques (Llei bàsica estatal en matèria d'incompatibilitats).

Atès que el sistema sanitari català de cobertura pública es caracteritza per una diversificació de proveïdors de titularitat pública i privada, es pot donar la següent tipologia de supòsits:

1. **Quan l'activitat principal es presta en entitats dependents de la Generalitat, sector públic sanitari,**

1.a) Entitats participades totalment o en més d'un 50% per fons públics (l'activitat està finançada majoritàriament per la Generalitat de Catalunya)

Una entitat forma part del sector públic sanitari quan, sota criteris objectius pressupostaris, és participada majoritàriament per la Generalitat de Catalunya. En conseqüència, el servei que realitza la pròpia entitat és considerat servei públic, i el seu personal restaria comprès en l'àmbit d'aplicació de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, i la Llei 53/1984, de 26 de desembre, tenint, així mateix, l'activitat desenvolupada la consideració d'activitat pública a aquests efectes.

Exemple de cas concret:

Aquest seria el cas, per exemple, de l'empresa SEMSA.

1.b) Entitats dependents de la Generalitat en les que el Departament de Salut ostenta la majoria, directa o indirecta, dels drets de vot dels òrgans de govern o la gestió de l'entitat està sotmesa a la supervisió de la Generalitat.

Una entitat forma part del sector públic sanitari quan, sota criteris objectius de control dels òrgans de govern de l'entitat, la Generalitat de Catalunya té la majoria de vots. En conseqüència, el servei que realitza la pròpia entitat és considerat servei públic, el seu personal restaria comprès en l'àmbit d'aplicació de la Llei 21/1987, de 26 de novembre i la Llei 53/1984, de 26 de desembre, tenint, així mateix, l'activitat la consideració d'activitat pública a aquests efectes.

Exemple de cas concret:

Un exemple d'aquest supòsit seria algunes fundacions que apareixen relacionades a la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2014 com a Institut de Recerca de Salut.

Així, trobem que anualment la Llei de pressupostos inclou el llistat d'entitats que formen part del sector públic instrumental de l'Administració de la Generalitat de Catalunya vinculat al Departament de Salut. Aquest llistat consta com a Annex a aquest document, sens perjudici que cada Llei de pressupostos pugui variar el llistat d'entitats com a conseqüència de la inclusió d'alguna de nova o l'exclusió d'alguna que deixa de formar part del sector públic sanitari.

2. Quan aquesta activitat es desenvolupa en entitats privades (societats mercantils, fundacions...) que formen part del SISCAT mitjançant un concert amb el Servei Català de la Salut o en entitats col·laboradores de la Seguretat Social.

Aquest tipus d'entitats són entitats privades concertades en la prestació sanitària (societats mercantils, fundacions, etc.), o entitats col·laboradores de la Seguretat Social (Mútues d'ATiMP).

Per exemple, Hospital de Sant Joan de Déu d'Esplugues, o ASEPEYO.

La regla general és que el personal que presta serveis en aquest tipus d'entitats privades que formen part del SISCAT o són entitats col·laboradores no els hi és d'aplicació la normativa d'incompatibilitats.

Totes aquelles activitats del personal sanitari que realitza la seva activitat principal en una mercantil privada que forma part del SISCAT, mitjançant un concert amb el Servei Català de la Salut, i una segona activitat privada restarien fora de l'àmbit d'aplicació de la normativa d'incompatibilitats i no haurien de presentar declaració d'activitats, llevat que el propi conveni col·lectiu estableixi alguna previsió al respecte. En aquest sentit, únicament es podrien supervisar o controlar als efectes d'un possible conflicte d'interessos per la via del propi concert pel Servei Català de la Salut.

Exemple de cas concret:

Un exemple de no aplicació de la normativa d'incompatibilitats és el cas del personal sanitari que presta serveis, com a primera activitat, a l'Hospital de Sant Joan de Déu i una segona activitat a una empresa privada, mútua assistencial privada o consultori privat.

No obstant això, **al personal d'aquestes entitats sí se li aplica la normativa d'incompatibilitats si es dóna alguna d'aquestes premisses:**

1. Si l'activitat principal (activitat pública principal) d'aquest personal és una de les activitats dels col·lectius que s'enumera l'article 1.2 de la Llei 21/1987, és a dir, és personal comprès dins l'àmbit d'aplicació de la Llei 21/1987 i desenvolupa una segona activitat en entitats definides en aquest tercer supòsit. En aquest cas, l'activitat secundària és considerada activitat en el sector públic per aplicació de l'article 1.3 de la Llei 21/1997.

Exemple de cas concret:

Un exemple en el qual s'aplica la normativa d'incompatibilitats seria el cas de personal sanitari que realitza l'activitat principal a l'ICS i una segona activitat pública a l'Hospital de Sant Joan de Déu d'Esplugues de Llobregat.

2. Si aquest personal que presta serveis en una entitat concertada privada o de col·laboradora de la Seguretat Social (activitat principal) desenvolupa una activitat secundària que s'incardina en les activitats dels col·lectius que s'enumera en l'article 1.2 de la Llei 21/1987.

Exemple de cas concret:

Un exemple en el que sí s'aplica la normativa d'incompatibilitats seria un metge que realitza l'activitat principal a l'Hospital de Sant Joan de Déu d'Esplugues de Llobregat o en una Mútua d'ATiMP i una segona activitat pública a SEMSA o Consorci Mar Parc Salut o Universitats.

En conclusió, el personal que presta serveis en aquestes entitats privades que formen part del SISCAT o entitats col·laboradores de la Seguretat Social, ja prestin aquests serveis com a activitat principal o secundària, hauran de declarar les activitats que realitzen si l'altra activitat que desenvolupa és una activitat pública de les compreses en l'article 1.2 de la Llei 21/1987.

Una segona conseqüència és que l'activitat prestada en l'entitat privada però sota concert (SISCAT) o col·laboració passa a tenir la consideració d'activitat pública als efectes de la compatibilitat per aplicació de l'article 1.3 de la Llei 21/1987, de 26 de novembre.

Aquesta disposició preveu que, als efectes de la Llei d'incompatibilitats, i **per al personal inclòs en el seu àmbit d'aplicació**, es considera activitat al sector públic la desenvolupada pel personal dels ens, organismes i empreses que en depenen de l'Administració de la Generalitat, incloses les entitats concertades i col·laboradores de la Seguretat Social en la prestació sanitària.

Exemple de cas concret:

Quan l'activitat principal a SEMSA i la secundària a l'Hospital de Sant Joan de Déu d'Esplugues de Llobregat, tenen la consideració d'activitat pública a efectes de compatibilitat no només l'activitat a SEMSA, sinó també l'activitat a l'Hospital de Sant Joan de Déu. Igualment, en cas que l'activitat principal sigui a l'Hospital de Sant Joan de Déu i la secundària sigui a SEMSA o a una Universitat.

Competència per resoldre els expedients de compatibilitat del personal sanitari

L'article 22.1, lletra a), de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, disposa que en l'àmbit de la Generalitat, les declaracions de compatibilitat corresponen al conseller o consellera de Salut, respecte al personal sanitari que desenvolupa l'activitat principal adscrit al seu departament, organisme o entitats que en depenen.

Així mateix, el punt 2 del referit article 22 de la citada Llei estableix que en l'àmbit de les corporacions locals, la competència per a fer les declaracions de compatibilitat correspon al ple de la corporació.

Determinar la competència per a resoldre les compatibilitats del personal sanitari no presenta problemes si l'activitat principal es desenvolupa al Departament de Salut o organismes o entitats que en depenen, atès que, en aquest cas, la competència per a resoldre la compatibilitat recau en la conselleria de Salut en virtut de l'article 22.1, lletra a), de la Llei 21/1987, de 26 de novembre.

En aquest sentit, correspon autoritzar les declaracions de compatibilitat del personal sanitari al servei d'una entitat del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya vinculat al Departament de Salut, independentment de la forma jurídica de constitució de l'entitat (organisme autònom, entitat de dret públic, societat mercantil, consorci, fundació, etc...) al conseller o consellera de Salut o òrgan en què aquest delegui la competència (actualment, la Secretaria General, d'acord amb la Resolució SLT/951/2014, de 24 d'abril, DOGC núm. 6617, 7.05.2014) .

Atès que es tracta d'una atribució competencial al conseller de Salut per una norma amb rang de llei, no és possible entendre que la competència correspon a la pròpia entitat on el personal presta la seva activitat principal, fins i tot encara que les estatuts de l'entitat facin aquesta previsió.

Aquest criteri ha quedat clarament reforçat amb l'Acord de Govern 104/2014, de 15 de juliol, d'atribució de competències als departaments de la Generalitat de Catalunya en matèria de funció pública. Mitjançant aquest Acord s'atribueix la competència als departaments per a declarar les compatibilitats a què fa referència l'article 22.1 c) de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, respecte el personal adscrit a cada departament i als organismes, entitats, corporacions de dret públic, consorcis, fundacions i empreses que d'ell en depenguin o hi estiguin vinculades, llevat les declaracions derivades d'activitat privades de caràcter professional relacionades amb les funcions del lloc de treball que s'ocupa.

Pel que fa al sector públic de salut, aquesta atribució al Departament de Salut de la competència en matèria d'incompatibilitats afecta només al personal no sanitari. Ara bé, el que es vol assenyalar aquí és el criteri inequívoc que estableix el Govern en relació amb la competència sobre les incompatibilitats del personal adscrit als organismes, entitats,

corporacions de dret públic, consorcis, fundacions i empreses que depenguin o hi estiguin vinculades als diferents departaments de l'Administració de la Generalitat: aquesta competència s'atribueix als departaments, és a dir, als seus titulars, que són els consellers o conselleres, en cap cas a les pròpies entitats dependents o vinculades als departaments.

Quant a la determinació de la competència per als supòsits en què l'activitat principal es presti en entitats privades concertades de la Seguretat Social en la prestació sanitària (societats mercantils, fundacions, etc.), o entitats col·laboradores i aquesta activitat es trobi subjecte a la normativa d'incompatibilitats, cal atendre a una interpretació teleològica i sistemàtica del conjunt de la normativa aplicable: tant la normativa que regula el SISCAT com la normativa d'incompatibilitats.

El SISCAT és l'instrument mitjançant el qual es porta a terme la prestació de l'assistència sanitària pública amb l'objectiu d'assolir una ordenació òptima dels serveis sanitaris de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut que permeti l'adequada homogeneïtzació de les prestacions i la utilització correcta dels recursos humans i materials.

En aquest sentit, el Capítol 4 de la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya (LOSC), amb el títol "**Ordenació funcional dels serveis sanitaris de cobertura pública: el Sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya**", regula el SISCAT, la seva composició, els requisits, procediments per a la inclusió i l'exclusió, nivells i àrea d'influència, els efectes de la inclusió, la continuïtat i l'estabilitat del SISCAT i l'adscripció funcional al Servei Català de la Salut.

Pel que fa a l'**adscripció funcional al Servei Català de la Salut**, l'article 46 de la LOSC anteriorment referida disposa que els centres, els serveis i els establiments del SISCAT no integrats en el Servei Català de la Salut, és a dir, aquells que no depenen directament, s'hi adscriuen funcionalment per a la coordinació adequada de tot el dispositiu sanitari de cobertura pública. Aquesta adscripció implica que les entitats i els organismes que en tenen la titularitat i la gestió les continuen mantenint a tots els efectes.

Per tant, establerta l'adscripció funcional al Servei Català de la Salut d'aquestes entitats privades que pertanyen al SISCAT en virtut del concert sanitari i, d'altra banda, l'atribució per llei de la competència en matèria d'incompatibilitats per a tot el sector públic sanitari inclòs el Servei Català de la Salut, la interpretació que més s'adequa a la finalitat d'aquestes disposicions normatives i el context de la seva aplicació és que la competència, també en aquests supòsits, només pot ser del conseller de Salut (o, de l'òrgan en qui delegui).

Finalment, reforçant la idea de dependència funcional anteriorment exposada, cal tenir present la interpretació que fa la Sindicatura de Comptes amb relació a la consideració del sector públic sanitari en matèria de contractació pública, criteri jurídic que ve determinat per la doctrina de la Junta Central de Contractació Administrativa i la jurisprudència. En concret, el Departament Sectorial C, sector sanitari social de la Sindicatura de Comptes, considera que són ens instrumentals del Departament de Salut i, per tant, que formen part del sector públic sanitari, les entitats que gestionen de manera directa els serveis propis del Departament. En aquest sentit, han considerat que no només la prestació de serveis és pública (per tant, l'activitat que es realitza en aquestes entitats dependents) sinó que, independentment de la forma jurídica de la pròpia entitat, aquestes es consideren sector públic a tots els efectes i per tant, depenen funcionalment del Departament de Salut.

CONCLUSIONS:

1. El personal que presta serveis en entitats del sector públic sanitari instrumental del Departament de Salut, és a dir, que desenvolupa l'activitat principal en organismes o entitats que depenen o estan vinculats al Departament de Salut, resta dins de l'àmbit d'aplicació de la normativa d'incompatibilitats.

La competència per resoldre aquests expedients correspon al conseller de Salut o òrgan en què aquest delegui.

2. El personal que presta serveis en entitats privades concertades que formen part del SISCAT o col·laboradores de la Seguretat Social no els hi és d'aplicació la normativa d'incompatibilitats, llevat que l'altra activitat que es vol compatibilitzar es presti en una entitat del sector públic.

La competència per resoldre aquests expedients correspon al conseller de Salut o òrgan en què aquest delegui per aplicació d'un criteri de dependència funcional.

Roser Fernández i Alegre
Secretària general

(per delegació del conseller de Salut, Resolució SLT/952/2014,
de 24 d'abril; DOGC núm. 6617, de 7.5.2014)

Barcelona, 22 de juliol de 2014

ANNEX

Llistat d'entitats que formen part del sector públic instrumental de l'Administració de la Generalitat vinculat al Departament de Salut d'acord amb la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017.

Aquest llistat pot tenir alguna variació en cada llei de pressupostos.

- Entitats autònomes de caràcter administratiu.
 - o Servei Català de la Salut (CatSalut)
- Entitats de dret públic sotmeses a l'ordenament jurídic privat
 - o Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya
 - o Institut Català de la Salut (ICS)
 - o Institut de Diagnòstic per la Imatge (IDI)
 - o Gestió de Serveis Sanitaris (GSS)
 - o Institut d'Assistència Sanitària (IAS)
 - o Gestió i Prestació de Serveis de Salut (GPSS)
 - o Institut Català d'Oncologia (ICO)
 - o Banc de Sang i Teixits (BST)
 - o Parc Sanitari Pere Virgili (PSPV)
- Societats i altres entitats de caràcter mercantil
 - o Sistema d'Emergències Mèdiques, SA (SEMSA)
 - o Coordinació Logística Sanitària, AIE
 - o Sabadell Gent Gran Centre de Serveis, SA
 - o Logaritme, Serveis Logístics, AIE
 - o Barnaclínic, SA
- ConSORCIS
 - o Corporació Sanitària Parc Taulí de Sabadell
 - o Consorci Sanitari de Terrassa
 - o Consorci Sanitari de Barcelona
 - o Consorci Hospitalari de Vic
 - o Consorci Sanitari Integral
 - o Consorci Sanitari de l'Alt Penedès
 - o Consorci Sanitari de l'Anoia
 - o Consorci del Laboratori Intercomarcal de l'Alt Penedès, l'Anoia i el Garraf
 - o Consorci Sanitari del Maresme
 - o Agrupació Europea de Cooperació Territorial Hospital de la Cerdanya
 - o Consorci de Castelldefels Agents de Salut
 - o Consorci Mar Parc de Salut de Barcelona
 - o Consorci d'Atenció Primària de Salut Barcelona Esquerra (CAPSBE)
 - o Consorci de Gestió i Corporació Sanitària (CGCS)
 - o Hospital Clínic de Barcelona (HCB)

- Fundacions

- Fundació Institut Mar d'Investigacions Mèdiques (IMIM)
- Fundació Hospital Universitari Vall d'Hebron-Institut de Recerca (HUVH,IR)
- Fundació Institut d'Investigació Sanitària Pere Virgili (IISPV)
- Institut de Recerca Biomèdica de Lleida, Fundació Dr. Pifarré
- Fundació Institut de Recerca contra la Leucèmia Josep Carreras
- Fundació Institut d'Investigació en Ciències de la Salut Germans Trias i Pujol (IGTP)
- Fundació Institut d'Investigació Biomèdica de Girona Dr. Josep Trueta (IdIBGI)
- Fundació Institut d'Investigació Biomèdica de Bellvitge (IDIBELL)
- Fundació Ticsalut
- Fundació Centre de Medicina Regenerativa de Barcelona (CMRB)
- Fundació Privada Salut el Consorci Sanitari del Maresme
- Fundació Parc Taulí, Fundació Privada
- Fundació Institut Universitari per a la Recerca a l'Atenció Primària de Salut Jordi Gol i Gurina (Fundació IDIAP Jordi Gol i Gurina)
- Fundació de Gestió Sanitària de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau
- Fundació Joan Costa Roma